

4233 17/3 32: 2. Beh. af F. t. L. om Betalingshensstand for Ejere af Landbrugsejend. m. v. 4234

[Rasmussen (Gylling).]

naar man ved en Opgørelse bliver klar over, at der maaske skal bruges det tidobbelte Beløb, i alt Fald et meget større Beløb? Saa vil de, der kommer først til Mølle, faa først malet, men det vil ikke virke paa en retfærdig Maade.

Jeg er tilfreds med de Ændringsforslag, der foreligger fra Udvalgets Flertal. Jeg synes, det er rigtigt, at man ikke lader Fogeden være eneraadende paa disse Punkter, men overlader Arbejdet til de Akkordudvalg, som i lang Tid har administreret Akkordlovgivningen og vistnok gjort det paa en Maade, saa at man med fuld Fortrøstning kan overgive dem Varetagelsen af Laangivernes og Laantagernes Interesser.

Ligeledes mener jeg, det er rigtigt, at Haandværkerne paa Landet bliver taget med ind under denne Ordning. Ude omkring, hvor man diskuterer Akkordlovgivning og Moratorielovgivning, mærker man, at der indenfor Landhaandværkernes Kreds er en vis Bitterhed til Stede, idet man, maaske fejlagtigt, mener, at man i nogen Grad bliver forfordelt og kommer ud for en Del uforskyldte Tab. Naar man nu medtager Haandværkerne og ligestiller dem med Landmænd og Ejere af Fiskerfartøjer, giver man ogsaa disse Mennesker en effektiv Støtte.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Fremstilling af Forholdene indenfor Udvalgsarbejdet og af Regeringspartiernes Stilling — det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal betegnede det som en Afvisning — maa jeg tilbagevise. Selv om Lovforslaget ikke er saa vidtrækkende, at det kan hjælpe overalt, tror jeg alligevel, at det kan faa stor Betydning for Hundreder, maaske for Tusinder af Landbrugshjem, som ikke vil kunne klare den kommende Termin. Jeg maa derfor fastholde, at dette Lovforslag ikke er en Afvisning, tværtimod giver det Landbruget en effektiv Støtte, og de Partier, som gaar imod Lovforslaget, maa, saaledes som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet udtalte, være klar over, at de paatager sig et stort Ansvar. Jeg tror, Oppositionspartierne skulde betænke sig; lad være, at de ikke finder Lovforslaget vidtgaende nok, men man kan ikke sige, at det ikke vil faa stor Betydning for mange Mennesker, og Ansvaret

maa lægges paa de Partier, som her eller muligvis i det andet høje Ting er i Stand til at forhindre Lovforslagets Vedtagelse.

Jeg vil endnu en Gang anbefale, at Lovforslaget snarest vedtages i dette høje Ting.

Hans Hansen: Som jeg havde Lejlighed til at udtale ved første Behandling, har det foreliggende Lovforslag en ret minimal Betydning. Dets vigtigste Betydning ligger i, at Staten kommer ind som Mægler mellem Kreditor og Debitor, og det fremgaar tydeligt af Lovforslagets § 3, at Kreditforenings- og Hypotekforeningsmidler samt umyndiges Midler kan fritages, og der tilføjes, at naar Fordringshaveren gør gældende, at han lider uforholdsmæssig Skade, kan der ogsaa gøres Undtagelse fra Loven. Men jeg skal dog ikke benægte, at det i visse Tilfælde, hvor den private Fordringshaver ligger med Obligationer og venter paa en Lejlighed til at falde over en Debitor, kan have en vis psykologisk Betydning, at det kan blive fastslaaet, at vedkommende Debitor er solvent; jeg kan ikke se andet end, at det har en Betydning rent psykologisk, selv om det ikke har nogen reel, økonomisk Betydning.

Af de Ændringsforslag, der er stillet af Flertallet og tiltraadt af Justitsministeren, gaar et ud paa, at man skal medtage Haandværkerne; i øvrigt er de nærmest kun af redaktionel Art. Jeg kan ikke have noget imod, at Lovforslaget ændres derhen, som Udvalgsflertallet foreslaar.

Det centrale i det Ændringsforslag, som er stillet af Mindretallet under Nr. 1, er, som det tydeligt fremgik af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Udtalelser, hvem der skal bære Tabet, naar Sammenbrudet er sket, og man ikke kan forrente de Prioriteter, som man er gaaet ind til; og det var saa tydeligt, at det centrale i hele Betragtningen var dette, at det er Staten, det er Skatteyderne, der skal bære det Tab, som den enkelte Debitor ikke kan bære. Forholdet er jo dette, at man her er gaaet ind under en helt anden Forudsætning end den, der foreligger i Dag, det har det ærede Medlem Ret i; men naar man er gaaet ind under en Forudsætning, der er bristet, saa forekommer det mig dog at være et stift Stykke, at andre skal betale. De, der skal